

מיומנו של יוליוס פיירמן על חיסולו של גטו סטניסלבוב

אתאר עכשיו את חיסול הגטו בסטניסלבוב: אחרי שהרדימו את ערנותם של תושבי הגטו ע"י הפצת שמועות על הרחבת תחומו, ב-23 בפברואר, לפנות בוקר, כיתרה המשטרה האוקראינית, באופן הדרגתי, את הגטו. את שנפלד וגינגר הרגו במקום, ובאופן שיטתי החלו לאסוף את כל אוכלוסיית הגטו מהבתים ומהמחבואים. המשטרה היהודית עזרה בכך. פפרבאום התבלט דווקא בימים האחרונים האלה בבריונות מיוחדת. בריון כזה עוד לא פגשתי בקרב היהודים. כך אספו את כל יהודי הגטו ועשו איתם את מה שעשו עם היהודים באקציות קודמות, כלומר רצחו אותם.

בכך הסתיימה, באופן רשמי, תקופת העינויים של יהודי סטניסלבוב והסביבה, עינויים שהתחילו יומיים לאחר שהגרמנים תפסו את השלטון בעיר, דהיינו, ב-3 באוגוסט 1941 ועד חיסול הגטו ב-23 בפברואר 1943, אחרי החיסול הטוטלי של התחום שבאחריות הגסטפו בסטניסלבוב, זאת אומרת, גם מחוץ לסטניסלבוב, באזור קלוסקי וטלומצקי.

מספר הקורבנות היהודים בסטניסלבוב היה כ-30 אלף ואותו מספר היה גם בסביבת סטניסלבוב, דהיינו, 60 אלף נפש נרצחו ונשרפו, בעיקר במחנה ההשמדה בלז'ץ.

מקור: ארכיון יד ושם, JM3206